

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ต่อปัญหาทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่ได้เลื่อนจากระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขการตัดสินใจเลื่อนชั้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๑. ศึกษาเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ จากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๒. สัมภาษณ์ครูผู้ปฏิบัติการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๒๐ คน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม เกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่ได้เลื่อนจากระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ตาม เกณฑ์การวัดและประเมินผลของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามประเภทที่ ๑ ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับการเรียนโดยทั่วไปของนักเรียน ส่วนประเภทที่ ๒ เป็นปัญหาที่เกิดจากการเรียนใน ๔ กลุ่มประสบการณ์ ผู้วิจัยนำมาจากจุดประสงค์ในสมุทประจักษ์ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ (ป.๐๒/๑) ประมาณร้อยละ ๔๐ ของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ โดยให้ครอบคลุมถึงความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้นในสมุทประจักษ์ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ (ป.๐๒/๒)

๓. สร้างแบบสอบถามฉบับชั่วคราวจำนวน ๑ ชุด โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบกำหนดคำตอบ แบบมาตราส่วนประเมินค่า และแบบปลายเปิด แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ และเติมค่า มีจำนวน ๗ ข้อ

ตอนที่ ๒ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า และแบบปลายเปิด ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๒.๑ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนโดยทั่วไปของนักเรียน มีจำนวน ๒๖ ข้อ

๒.๒ ปัญหาที่เกิดจากการเรียนใน ๔ กลุ่มประสบการณ์ ดังนี้

๒.๒.๑ ปัญหาที่เกิดจากการเรียนในกลุ่มทักษะ มีจำนวน ๓๕ ข้อ

๒.๒.๒ ปัญหาที่เกิดจากการเรียนในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต มีจำนวน ๑๕ ข้อ

๒.๒.๓ ปัญหาที่เกิดจากการเรียนในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย มีจำนวน ๑๓ ข้อ

๒.๒.๔ ปัญหาที่เกิดจากการเรียนในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ มีจำนวน ๔ ข้อ

ลักษณะคำถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น ๔ ระดับ คือ ๑ หมายถึง เป็นปัญหาน้อยที่สุด ๒ หมายถึง เป็นปัญหาน้อย ๓ หมายถึง เป็นปัญหา มาก ๔ หมายถึง เป็นปัญหามากที่สุด ส่วนลักษณะคำถามแบบปลายเปิด สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาแต่ละด้าน

๔. สร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ คือ

๔.๑ รวบรวมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๕ ท่าน เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามฉบับชั่วคราวในเรื่องสำนวนและภาษาที่ใช้ ความชัดเจนของข้อความ ความไม่สมบูรณ์ของคำถาม ความสับสนในการตีความของคำถาม ตลอดจนแบบฟอร์มของแบบสอบถาม ฯลฯ

๔.๒ นำแบบสอบถามฉบับชั่วคราวไปทดลองใช้กับครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน ๑๐ คน แล้วนำมาปรับปรุงให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ต่อไป

๕. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ ได้แก่ครูที่สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม ทุกโรงเรียน จำนวน ๒๕๗ โรงเรียน ๆ ละ ๑ คน โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

๖. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง เป็นส่วนใหญ่ สำหรับโรงเรียนที่อยู่ห่างไกล ใช้วิธีส่งผ่านประธานกลุ่มโรงเรียน แล้วผู้วิจัยเดินทางไปรับด้วยตนเอง ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาเป็นจำนวน ๒๕๑ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๖๖

๗. วิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คำถามเป็นแบบเลือกตอบ และเติมคำ ดำเนินการวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ คำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

ก. แจกแจงความถี่ของแต่ละระดับความถี่เห็น โดยกำหนดค่า
น้ำหนักมาตรฐานของคำถาม ดังนี้

เป็นปัญหามากที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	๔
เป็นปัญหามาก	ให้คะแนนเท่ากับ	๓
เป็นปัญหาน้อย	ให้คะแนนเท่ากับ	๒
เป็นปัญหาน้อยที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ	๑

ข. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มัชฌิมของ เลขคณิตในแต่ละระดับความ
ถี่เห็น โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

๓.๖ - ๔.๐	หมายความว่า	เป็นปัญหามากที่สุด
๒.๖ - ๓.๕	หมายความว่า	เป็นปัญหามาก
๑.๖ - ๒.๕	หมายความว่า	เป็นปัญหาน้อย
๑ - ๑.๕	หมายความว่า	เป็นปัญหาน้อยที่สุด

ค. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
คำถามเกี่ยวกับปัญหาเพิ่มเติม และข้อเสนอนั้นเป็นแบบปลายเปิด ผู้วิจัยได้ประมวลปัญหาแล้ว
สรุป และนำเสนอในรูปความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- ๑. หาค่าร้อยละ (Percent)
- ๒. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากสูตร ^๑

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

^๑ ประคอง กรรณสูต, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ภาควิชาวิจัย
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔), หน้า ๕๕ - ๕๘.

\bar{X}	=	ค่าเฉลี่ย
N	=	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด
f	=	ความถี่ของคะแนน
X	=	ค่าของน้ำหนักคำตอบเป็น ๔, ๓, ๒ และ ๑
$\sum fx$	=	ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน

๓. หากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร *

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left[\frac{\sum fx}{N}\right]^2}$$

$S.D.$	=	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum fx^2$	=	ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับกำลังสองของคะแนน
$\sum fx$	=	ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน
N	=	เท่ากับจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย